

ning i Haandarbejde og tillige i Husgerning, et Fag, der nu, takket være Frederiksberg- og Københavns Kommune, har begyndt at vinde Plads i Skolen.

Herved vilde der ogsaa aabnes ny Virkeomraader for Kvinder paa Landet, saa at mange vilde afholdes fra at søge til Hovedstaden, der til Ulykke for Landet sluger en stor Del af dets Ungdom, idet denne drages derind og ofte bukker under for dens mange Fristelser.

I København har man gjort de første Skridt til at drage Kvinderne med ind i det kommunale Liv, idet man har valgt en Kvinde ind i en af Skolekommissionerne. En anden Kvinde er valgt til Inspektrice for en af Københavns Friskoler og skal som saadan tage Del i Skolekommissionens Møder.

Dette har været os en stor Glæde, da det er vort Haab, at det vil føre mere efter sig.

Ved Mødet i Sorø blev der sunget en Sang, skrevet i Dagens Anledning, den endte saaledes:

Dersom én vil mig hjælpe det bitterste blot,
 Mon jeg jager ham fra mig med Slag;
 Og vi Mænd har nu hidtil ej gjort det saa godt,
 At paa Hjælpen vi tør kaste Vrag.

Jutta Møller, Lyngby.

En Berigtigelse.

I „Kvinden og Samfundet“ for februar d. a. staar en notis om stemmeretskampen i Norge, hvori følgende passus forekommer: „Fru Nielsen erklærede sig imod, at kvinderne skulde ha politisk stemmeret. De var endnu for umodne, havde forliden politisk interesse. Striden har senere affødt en bladpolemik, hvorunder fru Nielsen dog udtalte, at ingen vilde bli gladere end hun, om kvinderne vilde rejse sig i massevis og forlange stemmeret“ *).

Jeg har aldrig erklæret mig imod, at kvinder skulde faa stemmeret, kun imod, at kvindernes masse skulde faa stemme-

*) citeret efter hukommelsen.